GAZET'A TRANSILVANIEI.

Gazet'a ese de 2 ori: Joi'a si Dumineca, Fói'a, candu concedu ajutóriale. — Pretiulu: pe 1 anu 10 fl., pe ½ 5 fl. v. a. Tieri esterne 12 fl. v. a. pe unu anu séu 2½ galbini mon. sunatória.

Anulu XXXVIII.

Se prenumera la postele c. si r., si pe la DD. corespondenti. — Pentru serie 6 cr. Taxe timbrale a 30 cr. de fiecare publicare.

Nr. 72. **Brasiovu 28|16 Octobre** **1875.**

S'a implinitu.

Ceea ce de vr'o catova lune incóce era numai faima si probabilitate, astadi este fapta si realitate. Baronulu Wenkheim, capulu cabinetului, alu carui sufletu era d-lu Tisza, s'a dusu de unde a venitu si astfeliu sufletulu a ajunsu totu-odata si capu alu aceluiasi cabinetu.

Fói'a officiale dela 22 Octobre publica trei autografe regesci, in urm'a caror'a s'a executatu in sinulu ministeriului ungurescu o schimbare essentiale. Pentru mai buna orientare reproducemu aci tóte trei aceste autografe:

I. Iubite br. Wenkheim! Dandu in fine ascultare repetitei rogari din partea D-tale, te ridicu din postulu de primu ministru ungurescu.

Dreptu recunoscintia pentru servitiale pline de succesu ce le-ai facutu Mie si patriei in calitatea D-tale de primu ministru, -ti oferu pre langa multiumit'a cea mai caldurósa, si crucea cea mare a ordinului santului Stefanu.

Pórta acésta cruce cá semnu alu deosebitei gratie si sincerei afectiuni si fi sigura, ca precum pana ací, asia si in venitoriu voiu pastrá nestramutata acésta afectiune pentru D-ta, cá ministru langa persón'a mea.

Gödöllö, 20 Octobre 1875.

Francisc'u Iosifu m. p.

II. Iubite Tisza! Prin acést'a te numescu de presidinte alu ministeriului meu ungurescu.

Gödöllö in 20 Octobre 1875.

Francisc'u Iosifu m. p.

Br. Béla Wenkheim m. p.

In alu treilea autografu regescu adressatu catra Tisza se face mentiune de impregiurarea, ca in urm'a demissionarii lui Wenkheim au demissionatu si toti ceilalti ministri, pre cari inse Domnitoriulu li denumesce de nou, si adeca pre fia-care la resortulu seu de pana acum, concredziendu actualului prim ministru Tisza si conducerea affaceriloru interne.

Inregistrandu astfeliu faptele implinite, se trecemu acum la apretiarile diurnalisticei cu privire la aceste fapte. Inse din capulu locului premitemu, ca de apretiarile aceloru foi, cari totu-desun'a au fostu considerate de organe ale d-lui Tisza, nu ne vomu ocupá, deórace aceste in bucuri'a loru si-au perdutu totu cumpetulu si nu mai vedu alt'a in venitoriu, decatu fericire si marire pentru natiunea si statulu ungurescu. — Astfeliu se vedemu mai antaiu ce dicu despre acésta schimbare unele dintre cele mai vechi foi deakiane.

„Pesti Napló" saluta cu stima si respectu cetatianescu pre Tisza Kálmán cá ministru presidinte, si apoi dice intre altele: Elu possede increderea regelui si a natiunii. In parlamentu n'are opositiune. O mare partida -lu incongiura, si o armata de venatori de gratia da róta in giurulu lui. Acést'a insémna poterea sa. In manile lui Tisza s'a concentratu o potere asia de mare, cá si care dela Kossuth incóce n'a mai fostu data nice unui sufletu de omu in Ungari'a. Vointi'a sa este lege in camer'a deputatiloru, éra in camer'a boieriloru dispune de maioritate, apoi natiunea astépta salvarea dela densulu si pentru acesa si ascolta de densulu. Si apoi acelu barbatu, care a luatu asuprasi marea problema, de a salvá patri'a, are intru adeveru necessitate de o asemenea potestate. Singuru pórta pre umeru povar'a labórei si nice ca va imparti glori'a cu collegii sei. Tisza va deveni unu barbatu mare, déca va avé norocu, éra déca nu va avé norocu, va deveni unu barbatu fórte nefericitu. Referintiele nóstre ceru unu guvernu asiá de tare, care se scia practicá unu feliu de absolutismu constitutionalu. Si pentru acesa credemu, „ca guvernulu Tisza inauguréza mai curendu o era a fortiei si arbitrariului, decatu o era a libertatii."

„Pester Lloyd" inca indruga multe de tóte intru apretiarea evenimentului ce s'a seversitu dilele aceste in Budapest'a, inse din cele multe merunte pre noi ne interesézá numai urmatóriele: „Se dice adeca, ca guvernulu lui Tisza n'ar' fi guvernu, ci unu stadiu, preste care de vois séu de nevoia inca trebue se trecemu, cá se damu corifeului opositiunii odineor'a placuti'a ocasiune, de a-si mancá popularitatea si prestigiulu pre banc'a ministeriale, deórace numai dupa ce se va dovedí si dinsulu de nepotintiosu, vomu poté ajunge la o stare de lucruri consolidata si liniscita, numai atunci va fi cu potintia o buna intielegere intre Austri'a si Ungari'a."

Organulu Sennyeianu „Ung. Lloyd" dice, ca prin numirea lui Tisza de primu ministru nu s'a facutu nice o schimbare. Tisza a fostu si pana acum tóta poterea si vieti'a ministeriului si asia, precum a guvernatu pana acum, asiá va guverná si mai departe, pana ce total'a disolutiune a financieloru si deplin'a incurcatura in administratiunea publica nu-i voru dice „pana aici si mai departe nu, ca va fi reu." — Atat'a schimbare admite inse si acestu diurnalu, cata adeca se recere intru inasprirea conflictului latentu, ce esiste deja de mai multu tempu intre partiti'a deakiana si centrulu stangu, adecá partiti'a lui Tisza.

Apretiarile aceste le supunemu judecatii onor. publicu cetitoriu, fora nice o observare din partea nóstra, deórace noi ne-amu datu parerea in acestu respectu in unulu din numerii precedenti, candu amu vorbitu despre iminent'a denumire a dlui Tisza de ministru presidinte si amu disu intre altele, cá se bagamu bine de sama, ca acelu domnu, care are se devina primu ministru ungurescu, este d-lu Tisza incaltiatu imbracatu, si apoi se nu uitamu, ca d-sa a fostu acel'a, care a disu odata in parlamentulu din Budapest'a, ca déca Romaniloru nu li place in statulu ungurescu, atunci se se duca la Bucuresci. Scimu ca d-lu m. Tisza va avé atat'a tactu si intieleptiune, incatu se nu mai pronuncie si acum cá ministru asemeni cuvinte, inse totu-odata nu incape indoiéla, ca prin fapte va poté face acum mai multu cá atunci prin vorbe, déca — precum dice „Pesti Napló" — va avé norocu se nu se insiele in calculi.

---

68 de milliône si

Patru milliône si una suta de mil.

Cu ocasiunea discussiunei bugetului ungurescu pe anulu viitoriu se observá, ca acelu capitalu, la a carui platire este condamnata Transilvani'a cá se mai platésca sub titlu alu desrobirei tieraniloru din 1848 inca totu mai face 68 de milliône florini val. austr., éra interessele anuali pe care le primescu proprietarii bonuriloru rurali transilvane, facu 3 milliône si 600 de mii, la care se mai adauge sum'a de 500,000 fl. in plat'a aceloru obligatiuni rurali, care se tragu in fia-care anu la sorti, in suma 4100,000 florini, care intra pe fia-care anu in pungile possessoriloru de obligatiuni rurali (Grundentlastung obligationen). La acestea sume exorbitante diariale cele mari din Budapest'a observa suspinandu, ca tóta contributiunea de pamentu (fontier'a) cata ese pe fia-care anu din Transilvani'a, nu se ajunge nici-decumu pentru cá se copere acea suma enorma, prin urmare, ca statulu este constrinsu se adauga pe fia-care anu dela sene. Si sciti DV. decandu se platescu asemenea sume! se platescu dela an. 1854, decandu adeca regimulu absolutismului sedusu de dorinti'a de a castigá pe aristocratia in partea sa, decretase pentru vreo patru mii si dóue sute de familii acea desdaunare enorma, care déca ar' fi ajunsu pe atunci la cunoscinti'a Europei, si-ar' fi intorsu faci'a cu urgia de catra acea mesura absolutistica. Aici mai este de insemnatu pentru cei carii nu cunoscu impregiurarile complicate din marele principatu alu Transilvaniei, ca acelu „haraciu" infricosiatu nu este aruncatu numai pe fostii iobagi, pe populatiunea rurale, ci pe tóte classile locuitoriloru, alaturea cu legionulu celoru-lalte imposite, toti platimu grosu de 21 de ani, si vomu mai platí cincidieci de ani, séu si mai departe fii si nepotii nostri. Observati bine, aduceti-ve aminte din timpulu dietei nóstre dela 1863—5, ca acelu capitalu de „haram" fusese multu mai mare, adeca preste 72 milliône, care apoi mai crescuse prin unele operatiuni frandulóse demascate mai tardiu, déra prin trageri de sorti s'au mai platitu din anu in anu cane-canesce nu prea omenesce; restulu inse de 68 milliône in cate dieci de ani se se platésca?

Lumea se mira, ca de ce Transilvani'a cu immensele sale avutii naturali este totusi asiá de saraca, pentru-ce in acésta lipsescu asiá multu capitalurile. Lumea se mira, pentru-ca nu cunósce cele 99 de midiulóce, prin care locuitorii acestei tieri suntu impinsi in modu systhematicu la sapa de lemnu. In momentele de facia Europ'a compatimesce populatiuniloru christiane din Turci'a européna si cauta midiulóce cá se le ajute. Correspondentii dela „Times," „Morning-Post," „Morning-Herald," „Standart," „J. des Debats," „Temps," „Figaro," „Independence Belge," „Augsb. Allg. Zeitung" etc. etc. se nu-si pregete a veni odata si la Transilvani'a, cá se stea incrementi candu voru vedea, ca aici pe 1100 miliarie patrate nu potu trai nici cate 2200 de locuitori pe 1 miliariu, ci ca suntu siliti a emigrá din ei pe fia-care anu. Si se nu créda ei, ca voru aflá in acésta tiéra populatiuni lenesie; voru aflá multime de omeni ignoranti, orbecatori pe intunerecu, lasati inadinsu in nolanulu nescientiei; si voru aflá familii, la care li se ia vacusiór'a cu vitielulu si li se trage asternutulu de sub ele.

In Romani'a tieranii -si platira pamentulu loru in 15 ani, fara nici unu ajutoriu alu celoralalte classe de locuitori. Platira vedi bine, ca legislatorii de acelo nu au fostu frati cu Dr. Grimm, cu Bogdani, cu Bach et Comp. Preste acésta tieranii din Romani'a resplatira numai cate 22 de dile, éra nu cate 104 si in unele tienuturi cate 208 dile de munca cu vite tragatórie precum fusese in Transilvani'a.

Brasiovu, 27 Octobre st. n. 1875.

Lupt'a verbale si in scrisu, ce s'a incinsu de nou intre ambele parti ale monarchiei austriace devine pre di ce merge totu mai seriósa si mai interessanta. Pre candu in Austri'a deputatii dietali precum este Fridericu Suess, apoi candidatii de deputati, precum Alfred Skene, si in fine press'a intréga desvólta o agitatiune inversunata contr'a pretensiuniloru ungaresci referitórie la conventiunea comerciale, quota si la banc'a nationale, dechiarandu categoricu toti din tóte parti, ca Austri'a mai bine o rupe cu Ungari'a, decatu se mai faca noue concessiuni, — pre atunci diurnalistic'a din Budapest'a si mai vertosu organulu d-lui Tisza, diariulu „Ellenőr" róma focu si pucióa contr'a tendintieloru nemtiesci, de a ruiná pre unguri pre terenulu economicu. Acestu diurnalu dice intre altele: „Alfatii nostri s'au luptatu pana acum numai pentru acsea, ca se póta remané in folosinti'a avantagieloru economice, de cari se bucura ei pre socotél'a nostra, si acést'a a fostu o politica egoista si scurta la vedere; astadi inse dinsii ceru sustienerea legaturéloru economice si a referintieloru de bani sub futilulu pretestu, ca fide'a monarchiei pretinde acést'a. Asiá ceva nu se mai póte numí politica egoista, ci politica talharésca. Si acestu principu talharescu l'au practicatu nemtii facia de unguri mai multu tempu chiaru si pre terenulu strictu politicu, inse in acelu restempu li-au scuturatu cojocelu francesii pre de o parte si prussii pre de alta parte. Si acést'a a cadiutu bine ungurului, care a voitu se faca pre neamtiu se pricépa, ca ce va se insemne acsea, candu Ungari'a nu e acasa. Inse acum Ungari'a este si vre se remana acasa. . . Noi amu procuratu Austriei constitutiune, libertate si auctóritate fóra voi'a ei, si de va voi D-dieu i vomu apera aceste bunuri si chiaru si fora voi'a ei vomu grigí cá se-i alungamu din capu greelusii centralistici."

Diet'a Ungariei se afla inca totu in deliciele ferieloru, numai comissiunea financiaria mai lucra cate ceva si anume se ocupa cu recensiunea bugetului preliminatu pre anulu ce vine. Inse ocupatiunea acestei comissiuni este fórte ingrata, ca-ci deficitulu ce se iresce in bugetu este nelecuibilu. Ce e dreptu maioritatea comissiunii s'a invoitu, cá 8 millióne din deficitu se se scopere prin urcarea dariloru, inse de buna sama acésta mesura de noua urcare a dariloru directe nu va duce la unu bunu resultatu, ea strica mai multu decatu ajuta. In Europ'a intréga nu mai esiste altu statu, care se fia asiá de incaretatu de dari directe, precum este Ungari'a, si cu tóte acestea nu numai ca nu scadu aceste dari, precum scade si capacitatea cetatianiloru de a le suportá, ci ele se urca din anu in anu. Astfelu la bunu finitu nu vomu poté ajunge. — Universitatea natiunii sasesci este conchiamata pre 22 Novembre a. c. la Sibiiu pentru deliberarea agendeloru, ce se tienu de competintí'a adunarii plenarie. Diariulu „Tagebiatt" din Sibiiu crede, ca cestiunea arrondarii municipieloru inca se tiene de competintí'a universitatii, si pentru acsea universitatea se nu comva se intrelase a luá in discusiune si acésta cestiune. Numit'a fóia dice apoi intre altele: „Dreptulu remane si trebue se remana dreptu. Dreptulu la care renunci insusi, -lu perdi pentru vecii vecilorn, éra dreptulu ce ti-lu iea forti'a si sil'a momentana, póte se-si serbedie reinviarea. Istori'a cea mai nóua a natiunii sasesci ofera esemple destule despre reinviarea dreptului, la care natiunea sasésca n'a renunciatu nici-odata. Impartirea territoriale a Transilvaniei sub imperatorele Iosifu, care n'a lasatu pe pamentulu sassescu nice o petra pre pétra, a disparutu fora urma; asemene a disparutu si impartirea lui Baeb, care inca atacá integritatea pamentului sassescu, si asiá va disparé in fine si eventual'a arondare a lui Tisza, si pamentulu sassescu va remané, dreptulu necedatu va reinviá . . . Resistinti'a legale a sasilorn a sperátu pre Szapáry cu planulu seu de arondare, acum pentru ce se aruncamu déra pusc'a din mana? Nu comva pentru ca ministrulu, sub a carui egida are se se imparta fundulu regiu, se numésce Tisza?" Astfelu diariulu „Tagebiatt" spera, ca natiunea sasésca va tramite asemeni barbati la universitatea nationala, cari tienu neclintiti la devis'a, ca unu dreptu, la care nu renunci insusi, se póte luá, inse nu se póte nimici.

— Consiliulu municipalu alu districtului Fagarasiu a tienutu in 11 l. c. adunarea s'a semestrala de tómna, unde intre altele s'a discutatu si asupra ordinationii ministrului de interne, prin care consiliaza pre comunitati, cá in interessulu loru bine priceputu se se folosésca de limb'a statului in tóte charibiele loru, ce le substernu la tribunale si judecatorie. Vice-capitanulu reportá adunarii, ca acésta mesura, care se crede a fi cu scopu si salutaria, este necessecutabila in districtulu Fagarasiului, unde din contra interessele comuneloru ar' suferí o lovitura fórte grea, candu ar' fi silite a se folosí numai numai de limb'a maghiara. Astfelu consiliulu decise — minunea minuniloru — a face o representatiune la ministrulu de interne, in care se-i desfasiure din firu in peru necessecutabilitatea ordinationii sale binevoitórie.

Din strainatate nu prea avemu mominte de insemnetate. Imperatorele Germaniei, care a petrecutu catova tempu pre pamentulu Italiei in Milanu, unde fù primitu de catra regele Italiei si de catra intréga poporatiunea acelui orasiu cu cea mai mare cordialitate si simpathia, se intórse in grab'a mare érasi la postulu seu in Berlinu, unde sosi in 25 l. c. De toastele ce s'au redicatu din partea ambiloru suverani la prandiulu de gala, ce s'a datu din partea regelui Italiei la 19 Octobre in onórea óspelui seu, nu merita se ne ocupamu speciale, deórace asemeni toaste sunt de regula unu efussu alu curtoasiei si alu relatiuniloru amicali momentane. Principele Bismark, impedecatu fiindu de unu morbu, ce se dice a-lu fi capetatu in lupt'a sa cu beseric'a catholica, n'a insocitu pre Domnulu seu in Itali'a, dér' totusi cá nu cum-va se créda lumea, ca de fric'a popiloru nu s'a dusu, va face inca in decursulu acestei ierne o calatoria la clim'a cea blanda a Italiei.

In Franci'a matadorii republicani tienu necontenitu discursuri politice in favórea republicei. Intre altii illustrulu barbatu de statu Thiers inca a rostitu la Arcachon unu discursu, in care a consiliatu pre ascultatori, cá la alegerile venitórie se primésca candidati de ori-ce origine politica, numai se ofere garantii republicane.

In legatura cu insurectiunea din Hertiegovin'a, care sta d'ocamdata balta, se comunica scirea, ca o trupa de turci de vr'o 1200 insi au trecutu pre pamentulu Serbiei, unde ar' fi prefacutu in cenusia dóue sate. Déca acésta scire s'ar' constatá, atunci ar' fi greu de a mai tiené pre serbi in neutralitate. — Insurgentii din Bosni'a au tramisu principelui Milanu la cununi'a sa urmatóri'a telegrama de gratulatiune: „Numai atunci vomu fericitá pre principele Milanu si pre principes'a Natali'a la casatori'a loru, si numai atunci li vomu dorí o viatia indelungata si fericita, candu voru tramite pre serbi intru ajutoriulu fratiloru loru, cari pórta o amara lupta contra Turculni."

Necrologulu lui P. Poenariu pronuntiatu de A. Treb. Laurianu.

Fratiloru!

Aici ne adamu in faci'a resteloru muritórie ale unui'a din fratii, séu mai dreptu se dicemu, din parintii nostri, care dupa ce 'si-a implinitu dupa cuviintia carier'a pamentésca, a trecutu la nemorire. Permiteti-mi, cá unui'a ce amu statu cu densulu in strinsa legatura de sange, cá romanu, de vocatiune cá invetiatoriu, se pronuntiu si eu cate-va cuvinte la mormentulu seu.

Petru Poenariu s'a nascutu la anulu 1799, pe acelu pamentu clasicu alu Romaniei, care este udatu de apele Ialnitului, din parinti adeverati romani, descendenti directi ai coloniloru lui Traianu. Elu si-a facutu studiale sale la scólele grecesci din tiéra, cari scóle erau pe atunci in flórea loru. Pentru romanismu s'a inspiratu in scól'a lui Lazaru, a lunatu parte la revolutiunea lui Thudoru, cá secretariu alu emancipatorului romaniloru de sub jugulu fanariotiloru; éra dupa trist'a catastrofa, care cu tóte acestea avú urmari salutarie, pentru romani, Petru Poenariu trecú in Germani'a spre a se initiá in scientiele mai inalte, de acolo trecú in Franci'a spre a se adapá la fontanele cele curate ale desvoltarii libere, si mai pe urma in Anglí'a spre a studiá progressele facute de acea natiune sobria, care pasiesce de multu in fruntea civilisatiunei si sole se traga cele mai mari folóse din totu ce a invetiatu geniulu omenescu. — La intórcerea s'a in patria, P. Poenariu fù admiratu pentru vastele sale cunoscintie, si mai alesu pentru spiritulu seu celu practicu, si la anulu 1832 fù numitu directore alu scóleloru nationali, cariera, care a implinitu-o cu celu mai mare zelu si cu celu mai frumosu succesu. Sub directiunea lui Petru Poenariu s'au formatu colegiulu nationale din Bucuresci, colegiulu nationale din Craiov'a, scólele primare din tóte capitalele judeteloru, si scólele satesci din tóte comunele din Romani'a, — pasu giganticu pre acele timpuri. — Poenariu nu s'a multiumitu cu indiintiarea si administrarea scóleloru cá directore, ci a compusu insusi carti pentru unulu neaperatu alu scóleloru, si a stimulatu pre altii a compune si a contribuí din tóte puterile la facilitatea si intinderea instructiunei. Elu impreuna cu Aronu Florianu si cu Georgiu Hill, a publicatu celu d'anteiu dictionariu francesco-romanu. Sub densulu si prin densulu s'au convocatu mai multi professori de preste Carpati, cari cu demnulu loru directore si-au datu manile intru desvoltarea societatiloru si respandirea luminiloru in tiér'a romanésca.

Marturisescu cu pietate catra defonctulu, ca numirea mea in calitate de professore de filosofia la colegiulu din Santu-Sav'a, s'a facutu de reposatulu intru fericire Domnu Alexandru Ghic'a, in urm'a propunerei lui Petru Poenariu la a. 1842, candu abiá eramu cunoscutu romaniloru prin publicarea Tentamelui criticu. Progressele ce amu potutu se facu in aces calitate pana la an. 1848, le detoresecu in mare parte incoragiarii si intieleptei conduceri a lui P. Poenariu.

Dupa anulu 1848 sub guvernulu impusu de straini, P. Poenariu fù trasu la respundere pentru luminile ce a respanditu in tiéra cu adiutoriulu apostoliloru sei, si fù destituitu din tóte posturile. — In urm'a tractatului dela Parisu 1856, sub locotenentí'a domnésca a lui Alexandru Ghic'a, Petru Poenariu fù érasi chiamatu la administratiunea scóleloru sub nume de Eforu.

Pe atunci eu eramu inca june, si din natura de unu temperamento sanginiu. P. Poenariu fù moderatoriulu meu celu necessariu. — Si fù unu momentu in care eu prin precipitanti'a mea, eră se periclitediu totulu. Petru Poenariu me opri si'mi dise: „festina lente," se mergemu incetu, dér' cu pasi securi, se nu facemu multu sgomotu, ci se facemu fapte, cu modulu acest'a, mai sicuru ne vomu adiunge scopulu. Alexandru Ghic'a a cadiutu prin diplomati'a russiloru, caror'a elu n'a voitu se servésca de instrumentu, si prin intrigile boeriloru, cari se simtiau lesati in interessele loru reu calculate. Cu catu mai lesne potemu noi se cademu! Si incatu pentru persónele nóstre, noi amu suferi martiriulu cu resignatiune, multiumiti in consciinti'a nóstra; dér' amu periclitá caus'a cea sacra a desvoltarii nationale, si pentru acésta imprudentia amu fi respundiatori inaintea posteritatii."

Vorbele lui P. Poenariu ne patrunsera pana la anima, si eu -i multiumii pentru consiliele lui cele intielepte.

Dupa anulu 1848, in timpulu Domnei lui Alexandu Ióne Cuza, P. Poenariu fù numitu consiliariu de statu, ér' in 10 Septembre 1870 fù alesu membru actuale alu Societatii academice romane, si in 8 Septembre 1871, dreptu discursu de

receptiune Poenariu presentă academiei studiulu seu asupra lui Georgiu Lazaru si scól'a romana, monumentu eternu pusu memoriei acelui barbatu, care a reînviatu romanismulu in tiér'a românéscă. Cu acea solemna ocasiune membrulu Societatii academice, Georgiu Sion, in respunsulu facutu la acelu studiu memorabile, trase pe scurtu dér' energicu, liniile principali ale vietiei si activitatiei domnului P. Poenariu.

In acelasi timpu P. Poenariu fù alesu presiedinte alu Societatiei pentru propagarea instructiunei intre poporulu romanu, la a carei inflorire elu contribui cu activitatea si cu auctoritatea sa.

De atunci incóce P. Poenariu atinsu de o paralisia partiale, a luptatu neincetatu cu elementele destructórie, care -i consumau vietí'a, lupta, care e mai pre susu de puterile omenesci, si care dură pana in demanéti'a dilei din 2 Octobre a anului curinte, candu nobilulu seu sufletu se desparti de restele muritórie, si sboră in manile creatorului.

P. Poenariu a fostu de o constitutiune tare, de unu temperamentu moderatu, si cu multa mente sobria, aplicata mai vertosu spre practica, inse cu unu caracteru fermu, care prin tóte dificultatile cu care a avutu a se luptá in timpurile cele mai critice, nu s'a abatutu nici odata dela calea virtutii. Prin prudenti'a si moderatiunea sa P. Poenariu a facutu pentru natiunea romana mai multu de catu talentele cele mai fericite, inse private de acea moderatiune practica, necessaria fia-carui omu, care simte in sine o misiune mai inalta.

In faci'a unui asemenea modelu de virtute si de patriotismu, noi n'avemu pentru ce se plangemu pe reposatulu intru fericire P. Poenariu, elu dupa ce 'si-a implinitu cu rigóre datori'a sa de omu pe acestu pamentu, a trecutu la nemorire.

Posteritatea -si va aduce totu-deaun'a aminte cu placere si cu viua multiamire de nobil'a lui vietia; mai multu se cuvine nóua se ne insufletimu de virtutea si de patriotismulu lui, si se ne adoperamu a-lu imitá in vietí'a nóstra, si se rogamu pe jalnic'a socia si pe toti membrii acestei iubite familie, se parasésca intristarea, si se-si unésca cu noi cugetele, sentiementele si rocea intru marirea fericitului nostru frate si parinte, care se ne inspire din inaltulu ceriu cu acelease sentimente nobile de cari a fostu elu insusi condusu, si se ne adiute intru implinirea datorieloru nóstre.

Fia eterna memori'a lui Petru Poenariu!

SOCIETATEA ACADEMICA ROMANA.

Conformu decisiuniloru luate in sessiunea s'a din anulu 1875, publica urmatóriale concursuri:

A. Premiu Zappa.

Pentru cea mai buna lucrare a unei syntactice romane:

I. Program'a. Partea syntactica a gramaticei romane va coprinde:

1. O introductiune generale in care se voru stabilí prin esemple trase atatu din limb'a propria, catu si din alte limbi clasice si surori cu a nóstra, diversele relatiuni in care se potu pune conceptele spre enuntiarea cugetariloru, stabilindu-se tot-odata si terminologi'a syntactica cea mai buna ce s'ar' puté dá dupa cele mai nóue lucrari gramaticali.

2. Syntacsea speciala a limbei romanesci, in care se se desvólte in detalie tóte modurile de espressiune a fia-carela din relatiunile stabilite in partea generala, cautandu se se dea pentru fia-care din aceste forme de espresiune esemple curenite din limb'a respectiva, cum si esemple din limbele analógé limbei romanesci, cautandu in fine pre de o parte se se aléga cele mai corecte espressiuniéra pre de alta parte se se puie in vedere solecis, mii si frasele neadmisibile in limb'a nóstra.

3. Topic'a romanésca in care se va stabilí pe de o parte, care este constructiunea romana comuna, éra pe de alt'a se voru aretá abaterile de acésta constructiune, punendu-se in lumina, prin esemple indestulatória, necessitatile de espresiune, cari nascu inversiunile constructiunei comune.

4. Regulile detaliate de ortografie, cum si de punctuatiune.

5. Unu conspectu istoricu alu diverseloru fase prin care a trecutu limb'a romanésca si syntacs'a ei, pentru cá din acestea se se traga concluseiunile asupr'a calitatiloru generali ale frasei romanesci.

Acestu conspectu inse nu se cere de rigóre, ci se lasa in voi'a concurentiloru.

II. Conditiunile concursului suntu:

1. Marimea opului are se fia celu pucinu de 20 cóle tiparite cu litere garmondu.

2. Termenulu pusu, candu manuscriptele concurentiloru au se fia tramise Societatiei, este 15 Augustu 1876.

Manuscriptele venite in urm'a acestui termenu nu se voru luá in consideratiune.

3. Manuscriptele voru fi scrise in modu legibile de mana straina, paginate si legate in fasciculu.

Pre pagin'a antei'a voru portá o devisa in ori ce limba, scrisa asemenea de mana straina. Acesa-si devisa se va scrie si pe unu plicu sigilatu cu sigilu fara initialele autorului, in care plicu se va aflá in scrisu numele concurentului.

4. Manuscriptele se voru cercetá si judecá de sectiunea filologica, care va propune Societatiei academice, in siedintia plenaria, primirea acelui'a dintre operate, care va satisface programei.

Manuscriptele respinse se voru pastrá in archivulu Societatii, pana ce se voru reclamá de autorii loru, a caroru nume remanu necunoscute, fiindu ca plicurile ce le voru coprinde nu se voru deschide.

5. Premiulu destinatu pentru cea mai buna lucrare va fi de lei 10,000 (franci diece mii).

B. Premiu Zappa.

Conformu decisiunei luata in sessiunea anului 1874, se publica concursu pentru cea mai buna traducere a) din Titu-Livio, libru XXV, capu 1 pana la 13 inclusivu; b) din Plutarchu Sulla, capu 27 pana la finitu, cu conditiunile urmatórie:

1. Traductiunea va fi intr'o limba romanésca, catu se póte de curata si de eleganta, cautandu a se reproduce in traducere calitatile autorului tradusu.

Traducatorii suntu datori a dá note critice asupra diferiteloru lectiuni ale locuriloru obscure din textu, cum si note esplicative asupra termeniloru technici si numeloru proprii, cari occuru in textulu autorului.

2. Manuscriptele venite mai tardiu de 15 Augustu 1876 nu se voru luá in consideratiune.

3. Manuscriptele voru fi scrise catu se póte de corectu si legibile, inse nu de mân'a traducatorului, ci de alt'a straina, bine cusute intr'unu fasciculu si paginate. In fruntea manuscriptului se va scrie o devisa in ori ce limba si totu cu mana straina. Pre langa manuscriptu se va alaturá si o scrisóre inchisa cu sigilu fara initialele autorului, adressata presiedintelui Societatiei academice si purtandu in afara devis'a manuscriptului scrisa totu cu mana straina, éra in intru numele autorului traductiunei.

4. Manuscriptele se voru censurá si judecá de sectiunea filologica, care va propune Societatii, in siedintia plenaria, adoptarea acelui'a dintre operate, care va meritá premiulu destinatu pentru aceste lucrari.

5. Manuscriptele nepremiate se voru pastrá in archivulu Societatii pana ce se voru reclamá de autorii loru, ale caroru nume remanu necunoscute, fiindu ca plicurile ce le voru coprinde nu se voru deschide.

6. Premiulu pentru cea mai buna traducere de 20 pagine va fi de lei noui 120.

7. Celu ce va obtiné premiulu cá celu mai escelente traducatoru alu celoru 20 de pagine, de care e vorb'a in articulii precedenti, va fi insarcinatu de Societate a face traductiunea autorului intregu cu premiulu fixatu de lei noui 120 pentru fia-care 20 pagine.

8. Traducatorulu asi-felu insarcinatu de Societate va fi datoru a urmá lucrarea cu acelasi diligentia, esactitate, elegantia si puritate de limba cu care a facutu si prob'a premiata.

Elu va fi détoru a dá pe fia-care anu cate 20 pagine de traducere din editiunea luata de norma.

9. Traductiunea se va examiná de sectiunea filologica a Societatii, si aflandu-se conformu conditiuniloru de mai susu, se va dá la tiparu, éra traductorului se va respunde remuneratiunea cuvenita.

La casu inse candu traductiunea n'ar' corespunde conditiuniloru stabilite, ea se va tramite autorului cu observatiunile facute de sectiunea filologica si invitatiune de a amendá.

10. Candu traductorulu, din ori-ce causa, n'ar mai continuá lucrarea, atunci se va publicá din nou concursu de proba in conditiunile de mai susu.

11. Autorulu classicu, care trece peste 500 pagine se va imparti intre mai multi concurenti ce voru escelá la concursu.

12. Tiparirea autorului tradusu se va face de Societate in 1000 exemplarie formatu in octavu ordinariu, cu litere garmondu si pe chartia alba curata, dupa unu modelu alesu de Societate.

Formatulu adoptatu, literele si charti'a aprobate voru servi pentru toti autorii tradusi si tiparriti cu spessele Societatii.

Pretiulu unui exemplariu scosu la vendiare se va defige in reportu, cu spessele facute cu traducerea si tiparirea lui, asiá cá din vendiarea primei editiuni se ésa si se se incasedie cu procentele loru toti banii dispensi cu acésta editiune.

13. Traductorii opereloru premiate de Societate suntu liberi a scóte o a dóu'a editiune din traductiunea facuta de densii, inse numai dupa trecerea antaiei editiuni facuta de Societate, ei remanu proprietari pe traductiunile loru.

14. Candu Societatea va aflá de cuviintia a face o nóua traductiune din unu autoru dejá tradusu si publicatu cu spessele ei, ea va fi libera a procede la acést'a fara cá antaiulu traductoriu se aiba dreptulu de a se opune.

C. Premiu A. Odobescu.

Fiindu-ca la termenulu de 15 Iuliu 1874, defiptu prin a dóu'a publicatiune a acestui concursu nu s'a presentatu nici unu concurente, se republica concursulu pentru cea mai buna lucrare istorica asupra originei Daciloru, cuprindiendu:

I. Cercetari asupra popóreloru, cari au locuitu tierile romane d'a stang'a Dunarei mai inainte de concist'a acestoru tieri de catra imperatorulu Traianu.

Aceste cercetari voru fi indreptate:

1. Asupra geografiei antice a Daciei, din timpulu anterioru asiedieminteloru romane dintr'ens'a;

2. Asupra originei, denumiriloru si distinctiuniloru etnografice ale popóreloru, cari au locuitu aceste tieri;

3. Asupra religiunii, institutiuniloru, legiloru, usuriloru si gradului de civilisatiune ale acelora popóre, avendu-se in vedere si monumentele de orice natura ce s'au pututu pastrá dela densele.

Asupra vestigieloru remase din limbele loru, concurentii voru trebui se estraga notiuni pre catu se póte mai complecte din autorii antici (Eleni si Latini, cari au atinsu aceste subiecte, si totu-deodata se supuna la o critica comparativa plina de atentiune tóte opiniunile principali emise de investiatii istorici si archeologi moderni asupra materieloru din programa.

Printr'unu asememenea studiu, concurentii voru trebui se-si formeze o opiniune critica, pre care o voru intemeiá pre argumente scientifice.

II. Scirea va avé o distributiune sistematica, ea va fi tradusa, in limb'a romana, cu unu stilu curentu si limpede. Testulu dissertatiunei va avé o intindere aproximativa cá de 200 pagine in octavu de tiparu cu litere garmondu. Calitatea si estensiunea noteloru anexate la textu suntu lasate la dispositiunea autorului.

III. Manuscriptele voru fi tramise la delegatiunea Societatii academice curatu prescrise de mana straina, fara a purtá numele autorului, ci numai o devisa scrisa atatu pre manuscriptu catu si pre unu alaturatu plicu sigilatu, care va contine numele si adress'a autorului.

Dissertatiunile voru fi judecate de Societatea academica, care va decerne premiulu acelei-a, care va fi recunoscuta, ca satisface tóte conditiunile programei.

IV. Termenulu pusu, candu manuscriptele concurentiloru au se fia tramise Societatii, este 30 Iuliu 1877.

Manuscriptele venite in urm'a acestui termenu nu se voru luá in consideratiune.

V. Premiulu destinatu pentru cea mai buna lucrare este de lei noui 2000, plusu procentele acestora pana la acea epoca. (Va urmá).

Publicarea protocóleloru cartiloru funduarie in Trasilvani'a.

Edictu.

despre publicarea cartiloru funduarie pregatite respective suscepute in comunele tienatórie de tribunalu reg. din **Dev'a**, impartite judecatoriiloru cercuale din **Dev'a si Maros-Ilye**; in comunele tienatórie de tribunalu reg. din **Alba-Iulia**, impartite judecatoriiloru cercuale din **Alb'a-Iulia, Geoagiu-josenI si Orescia**; in comunele tienatórie de tribunalu reg. din **Mediasiu**, impartite judecatoriei cercuale din **Balcaciu**, in fine in comunele: Nusfaleu, Suciu de susu, Iliin'a din susu, Craifaleu, Sionfaleu, Riubarbatu, Hiri'a, Muresiu-Ghesia, Bichisiulu-ungurescu, Copandu, Santu-Benedicu si Rodn'a-vechia.

In urm'a ordinatiunei inaltului ministeriu reg. ung. de justitia d. d. 31 Augustu 1875. Nr.24,715 in privinti'a mentionateloru operate de carti funduarie se facu cunoscute urmatóriale:

I. Localisarea pentru introducerea cartiloru funduarie este pe deplinu terminata:

a) in comunele tribunalului reg. din Dev'a, impartite la judecatori'a cercuale de acolo; adeca in comunele: Pestisu din josu cu predialu Tamassielke tienatoriu de judecatori'a cercuale din Unedór'a. Oresti'a-Bisculai, Uraliu si Vales. Archi'a, Beci'a. Babolu'a, Banpotocu, Barbur'a si Füzesde, Birsen, Bobolta, Boi, Boia-Burtiu, Bretelinu, Buciumu, Burlene, Bisnea, Orestiór'a si Magureni, Foltu, Hereu, Hirepa, Hondolu si Ciertesiu, Cheunu Chimindes, Chirsitiu, Dincu-micu, Niridiniu, Capres, Almesiu-Girgociului, Christaru, Costesdeu, Cozia, Lesniceu, Jeledintie si Toti-micu, Ludestu, Magura, Sielmusiu si Balata-Sielmesiu, Mintea, Martinestu, Marisoru, Noiesagu si Secarambu, Bircea-mare, Dincu-mare, Toti-mare, Rapoltu-mare si micu, Nievoiesiu, Spinu, Petreniu, Simeria, Popesdu, Ripasu, Seulia, Sintohalmu, Almasiu-Secu, Sanandersu, Temessas, Tompa, Tormasiu, Toplitia-Magura, Vetielu, Vormaga, Vultiesdu;

b) Totu in comunele tribunalului reg. de acolo, tienatórie de judecatori'a cercuale din Maros-Ilye (Ili'a, adica in comunele: Abuces, Almasielu, Selistea-Almasiu, Boiu de diosu, Ciertesiu de diosu, Lapugiu de diosu, Bacea, Baresdu, Bastes, Branicica, Bradatielu, Brasen Brizniou, Bejanu, Boosu, Burjucu, Cierbia, Danulesdiu, Dobra, Damesdiu, Dumbravitia, Fasacielu, Boi de susu, Lapugiu de susu, Finloagu, Fornudeia, Füsesdu-bogara, Furcseoria, Grindu, Glodugilesdiu, Grulelaciu, Gothatea, Gurasadea, Gura-Dobrei, Dealacuta, Dealumare, Godinestiu, Holdea, Calanelu, Carmelinesdu, Cabesdiu, Chimpuru si Chimpuriu-Surducu, Cojes, Cosesci Culesu, Lapusnicu, Lasea, Lunceseors, Maros-Ilye, Brettes, Mihalesdiu, Micanesdiu, Ohaba, Panciu, Petresdiu, Pogancsdiu, Radulesdiu, Roscaniu, Runcseoru, Sacamasu, Selistea, Selistiora, Stanciesdu-Ohaba, Stregonea, Stretea Stoiceneasu, Suligethu, Sirbiu, Tamasiesdiu, Tataresdiu, Ternava, Tirnavitia, Tiss, Tieiu, Ulicsa, Valea-lunga, Valisiora, Vicca, Visca, Vortia, Zamu;

c) in comun'a Riubarbatu, tienatóri'a de sedri'a judecatorésca de acolo, impartita judecatoriei cercuale din Puiu;

d) in comunele tribunalului reg. din Alb'a-Juli'a, tienatórie de judecatoria cercuale de acolo, luandu afara comunele Alvincz, Borberek si Sibisianu cari facu laolalta unu opidu, — in specie in comunele: Acmaru, Ord'a din diosu si susu, Bergiu, Barabantiu, Inuru, Cisgardu, Dumitra, Drombaru, Gaurenu, Henning, Corna, Faludu-mica-Limba, Ideinu, Varnitia, Dsia, Gerbó, Hepria, Am, politia, Puclisea, Poian'a, Receteou, Seardu, Scusa, Strajea, Colibele, Springu, Saracseo, Totoi, Teutiu, Vingardu;

e) in comunele tribunalului reg. de acolo, tienatórie de judecatori'a cercuale din Gaunagiu joseni; adica in comunele: Gaunagiu joseni — Gaunagiususeni si Feredeu, Bacaia, Baisa, Bucaintia si Ceru-Bucaintu, Bodiesiu, Bulbucu-Curpenu si Valea-mare, Cibiu, Cigmeu, Ardeu, Glodu, Homorodu-joseni si Homorodu-suseni, Almasiu-micu, Almasiu de midilocu, Mada, Nadastia, Almasiu-mar', Mermediu si Mermediu-valeni, Poiana si Poiana-valea-Jepi, Porcures, Rengetu, Tecareu, Voia;

f) in comunele tribunalului reg. de acolo, tienatórie de judecatori'a cercuale din Orescia, luandu afara comunele: Cugiru (I. Partea), si Sebisielu-vechiu si nou, — adica in comunele: Sibotu Balomiru, Bintintiu, Beriu, Ciórs, Vinerea, Felmaru, Casteu, Cugiru, (II. Partea) Pricaso, Pischintiu, Romosu, Romosielu, Sibiselu, Sareca, Tartaria, Turdasiu, Vaidei.

(Va urmá.)

Noutati diverse.

— (Economicu.) Gerulu din dilele 24, 25 si 26 Septemvre a festo stricatu viedoru din multe párti ale Ardealului; unde de comunu se facea vinulu celu mai escelinte. Astfelu in pregiurulu Alba Iulei, Mediasiului, Sibiiului, Sabesialui, mustu sa facutu multisioru inse d'abié tiene 9—11 probe. Multu a stricatu si grabirea culeseloru, pentru ca acelora dile fatale au urmatu totu dile senine si forte calde. Tieranii nostri sunt forte intristati si ingrigiti pentru ca nu capeta mai multu de 40—60 cruceri pentru feri'a de mustu, si apoi tempurile sunt grele si necasurile multe.

Gerulu a stricatu mai cu séma viele din siesuri, cele de pre desluri au scapatu, inse tieranii nu prea reflectédia la acessi'a si stirea viinulu propriu neavendu tempu pentru sondare, si mestecandu mustulu bunu cu celu reu, care de comunu prevaléza si acresce si pe celu bunu.

Cu atatu mai multa sperantia avemu in cucuruze, cari s'au coptu bine si sunt bogate in rodu.

Perele de pamentu au datu rodu de mediulocu.

Pómele s'au facutu in abundantia, inse mai cu seama pre desluri si in munti.

— Societatea de lectura a studentiloru din Clusiu a tienutu la 25 Septemvre siedinti'a sa de constituire. Oficiali ai Societatii s'au alesu: presiedinte Dr. Gregoriu Silasi, vice-presiedinte Teodoru Mihali studentu de cl. VIII.; notariu Nicolau Hossu, bibliotecariu Vasiliu Pavelu studenti de cl. VII.; casariu Virgiliu Barboloviciu si vice-bibliotecariu Ioane Jliesiu ambii studenti de cl. VI. Societatea mai edá si o fóia scrisa „Speranti'a“, care va esi sub redactiunea lui Petru Dulfu studentu de cl. VIII.

— (O masina sburatoria.) Diariulu „Scientifico americanu“ da descrierea unei noue masine sburatórie séu balonu, ce se póte dirige dupa placu si care s'a construitu in Americ'a. Ea se compune dintr'unu vasu de panza lungu de 65 urme, cu doue catarte de otielu, inaltu fiecare de 28 de urme, si intre cari e fisatu intr'o retiea lagata de verfulu loru unu balonu lungurietiu in forma de ou. Dela retiea se intindu funiele, ce vinu se se lege de balonu, cá la balónele ordinarie. La fia-care estremitate a vasului este cate unu propulsoru totu de panza. De fia-care parte a vasului este cate o aripa mare mobila si concava, lunga de 35 peciore si lata de 15 in sainte si 10 inderetru. Aceste aripe producu cate 170 batai pre minutu; propulsórele facu 1200 revolutiuni in acelasi tempu. Aceste aparate de locomotiune sunt miscate de o masina idraulica de fortia de 8 cai. Tóta masin'a cantaresce 1800 livre; balonulu are unu volumnu de 80 mii peciore cubice, si incarcarea lui ordinaria sufere 12 mii livre. Se socotesce ca face 70 miluri pre óra in aeru linisciitu si ca va poté traversá Oceanulu in 50 de óre. In curendu se voru face incercari mai antaiu pre uscatu si dupa acesa inventatoriulu va face o caletoria transatlantica.

— (Bugetulu armatei turcesci) pre anulu curinte 1291 (dupa calendariulu turcescu) se urca la 780,582 de pungi. O punga face 50 fl. v. a. In rubric'a eliberariloru de militia figurédia cá perceptiuni 160,000 pungi. Acésta suma se scóte dela poporationea crestina si israelita din imperiulu turcescu. Cá tributu alu staturiloru vasalle obvinu in bugetu urmatóriele cifre: Egiptulu cu 150 mii pungi, Romani'a cu 8000, Serbi'a cu 4600 pungi, insul'a Samos cu 800 pungi si calugarii din muntele Athos cu 144 pungi. — O multime de pungi de bani capeta guvernulu turcescu numai sub titlulu de tributu dela staturile vasalle si cu tóte aceste statulu otomanu a trebuitu se bancroteze. Intru adeveru, numai o manipulatione turcésca a potutu se produca unu asemenea resultatu.

Concursu.

Devenindu postulu de invatiatorésa la scól'a gr. cath. romana din opidulu Siomcut'a-mare, in districtulu Chiór, éra-si vacantu, pentru ocuparea acestuia se deschide concursu pana in **20-lea Noembre a. c. c. n.**

Emolumintele suntu: salariu anualu 400 fl. v. a., pentru cuartiru 40 fl. v. a., pentru scripturistice 15 fl. v. a., afara de aceste, de cumva va voi a da lectiuni private la fetitie in scientie mai innalte si in limbe culte, póte conta si la alte venite.

Dela concurenta se pretiesce:

1. Se fia absolvitu cursulu pedagogicu;
2. Cá se scia limb'a romana, care e limb'a propunerei, perfecto, afora de acésta cea maghiara séu germana;
3. Cá se propuna si invetie fetitiele si la lucrurile casnice manuale si casnice.

Doritórele de a concure au a-si adressá suplic'a cu documentele recerute la Senatulu scolariu gr. cath. romanu din Siomcut'a-mare.

Siomcut'a-mare 15 Octobre 1875.

Dr. Ioane Colceriu,
pres. sen. scolariu.

Ieremia Ratiu,
actuariu.

Nr. 9254—1875. 1—3

Publicatiune.

Oficiulu legalisatoriu de mesurele metrice districtualu, infiintiatu pentru districtulu Brasiovului in liber'a r. cetate Brasiovu -si au inceputu in 19 Octobre 1875 activitatea s'a.

Ceea ce se aduce la cunoscinti'a fia-caruia cu acelu adausu, ca acestu officiu 'si-are localulu alei lunga pórt'a cetatii strad'a Vamii.

Brasiovu, 20 Octobre 1875.

Magistratulu cetatii si alu districtului.

Pretiurile piacei

in 22 Octobre 1875.

Mesura	Specia fructeloru		Pretiulu fl.	Pretiulu cr.
Metreta austriaca=40 cupe	Granu	frumtea	3	60
		midiulociu	3	34
		de diosu	3	14
	Mestecatu		2	82
	Secara	frumósa	2	30
		de midiulocu	2	26
	Ordiulu	frumosu	2	60
		de midiulocu	2	32
	Ovesulu	frumosu	1	50
		de midiulocu	1	44
	Porumbulu		3	12
	Meiu		2	26
	Hrisca		—	—
	Mazerea		4	—
	Lintea		5	60
	Faseolea		2	40
	Sementia de inu		8	—
	Cartofi		—	66
Puntu	Carne de vita		—	18
	„ de rimatoria		—	28
	„ de berbece		—	14
Cent=marru	Sen de vita prospetu		20	—
	„ „ „ topitu		—	—

Cursurile

la bursa in 22 Octobre 1875 stá asia:

Galbini imperatesci	—	—	5 fl. 38	cr. v. a.
Napoleoni	—	—	9 „ 03	„ „
Augsburg	—	—	104 „ 10	„ „
Londonu	—	—	112 „ 70	„ „
Imprumutulu nationale	—		73 „ 90	„ „
Obligatiile metalice vechi de 5%			69 „ 45	„ „
Obligatiunile rurale ungare			81 „ 75	„ „
„ „ temesiane			81 „ —	„ „
„ „ transilvane			78 „ 80	„ „
„ „ croato-slav.			84 „ 25	„ „
Actiunile bancei	—	—	934 „ —	„ „
„ creditului	—	—	305 „ 50	„ „

Redactoru respundietoriu
IACOBU MURESIANU.

Editiunea: Cu tiparitulu lui
IOANE GÖTT si fiiu HENRICU.